

Punkt er et Hul i Lovgivningen. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne indstille Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 48 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1179).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Samtidig med dette Lovforslag kan ogsaa det følgende paa Dagsordenen opførte, nemlig *Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd (Udenrigstjenesten)*, omtales.

Kragh: Som ærede Medlemmer vil vide, er det foreliggende Lovforslag udarbejdet paa Grundlag den Betænkning, der er afgivet af en Kommission den 28. Januar 1921. I denne Kommission havde Repræsentanter for Erhvervene, for Arbejder- og Husmandsorganisationerne, for Hovedbankerne, for Rigsdagens Partier, for Handelsministeriet og Udenrigsministeriets indre og ydre Tjeneste Sæde. Kommissionen var nedsat i Henhold til kongelig Resolution af 3. September 1919. Dens Betænkning bærer efter min Mening Vidnesbyrd om en dybtgaaende Forstaaelse af Nødvendigheden af, at der sker en Omlægning af Danmarks diplomatiske og konsulære Repræsentation, ligesom ogsaa en Ændring i Udenrigsministeriets indre Organisation, idet Verdensforholdene grundigt er ændrede baade politisk og erhvervs-politisk som Resultat af Verdenskrigen. Vor Tid haster fremad, og den, der nøler, naar ikke at komme med i Kapløbet. I den Skrivelse, hvormed Kommissionen har fremsendt sin Betænkning til Udenrigsministeriet, udtales det, at „Kommissionen har under Indtryk af, at de fremsatte Forslag bør gennemføres saa hurtigt som overhovedet muligt under Hensyn til den

økonomiske Situation saavel ude som hjemme, fremskyndet sit Arbejde, for at en til Forslagenes Realisation sigtende Lov kunde gennemføres endnu i indeværende Rigsdagssamling.“ Jeg glæder mig over at være fuldt enig med Kommissionen om Nødvendigheden heraf. Jeg vil derfor gerne straks udtale Haabet om, at den Del af Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag, der endnu staar tilbage her paa Rigsdagen, maa blive præget af Ønsket om at imødekomme den Henstilling, der er indeholdt i de Ord fra Kommissionens Side, som jeg tillod mig at citere. Jeg vil haabe, at Forhandlingerne maa forme sig saaledes, at de maa kunne betegnes som prægede af Iver for, at denne betydningsfulde Sag kan naa til Gennemførelse, inden indeværende Samling slutter.

Under Behandlingen i det høje Folketing har det voldet ikke ringe Vanskelighed at naa til Enighed paa en Række Punkter, og naar Lovforslaget dog nu kommer til dette høje Ting i den Skikkelse, hvori det kommer, viser det efter min Mening, at selve den Sagen iboende Kraft, selve Erkendelsen af denne Reforms fremragende politiske og økonomiske Betydning har været stærk nok til at føre Lovforslaget gennem en usædvanlig mangeartet Spaltning af Partirammerne indenfor det høje Folketing og føre det frem saaledes, at det maa erkendes, at der derigennem er givet et Grundlag for Forhandlingen i dette høje Ting, som lover paa de fleste Punkter godt for, at Behandlingens Resultat kan blive Overenskomst om et Forslag, der paa en Række Punkter efter mit Skøn ganske dækker det, som den højtærede Udenrigsminister har fremsat Forslag om, og som paa en Række Punkter efter min Mening ogsaa rammer det rigtige. Men det kan jo ikke nægtes, at Lovforslaget ikke kommer her som Udtryk for et overvejende Flertals Stilling overfor en Række Enkeltheder. En hel Række saadanne er vel vedtagne i Folketinget med et Flertal, som det naturligvis maatte være, men mod dette har der paa en Række Punkter staaet ret betydelige Mindretal. Og skal det derfor lykkes at føre Lovforslaget gennem Rigsdagen til endelig Vedtagelse i begge Tingene i Løbet af ganske kort Tid, er det fornødent, at man fra alle Sider, ogsaa fra alle Partiernes Side her i denne Sal, er villig til at vise Resignation, og at man ikke hænger sig i Løsningen af Spørgsmaal, der i Virkeligheden ligger ude i Sagens Periferi, eller gør Enkeltheder, der maaske endogsaa under